

Vergaderjaar 2001–2002

28 465

Wijziging van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs en de Wet op de economische delicten in verband met het vervallen van de vergunningsplicht voor arbeidsbemiddeling

A

I. Wijzigingen in de tekst van de Wet

In artikel I, onderdeel a, vervalt in artikel 1, eerste lid, het onderdeel b niet.

In artikel I, onderdeel a wordt in artikel 1, eerste lid, «onderdeel d» vervangen door: onderdeel b en wordt in het derde lid «onderdeel e» vervangen door: onderdeel c. De onderdelen b tot en met e zijn geletterd a tot en met d.

In artikel I, onderdeel C, is in artikel 3 een derde lid toegevoegd, luidende: 3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen in afwijking van het eerste lid regels gesteld worden met betrekking tot bepaalde categorieën werkzoekenden of werkgevers. In artikel I, onderdeel G, is artikel 20 geschrapt.

Het oorspronkelijke artikel II is vervallen.

II. Wijzigingen in de Memorie van toelichting

De eerste zin van de vierde alinea van paragraaf 2 is als volgt gewijzigd: Verder is het gewenst, zo kwam uit de consultatie van sociale partners naar voren, om het begrip arbeidsbemiddeling toe te lichten in het licht van nieuwe ontwikkelingen, zoals elektronische vacaturebanken (internet) en ook de regeling van het toezicht aan te passen c.q. te harmoniseren met de regeling van

het toezicht bij TBA. Onderdeel d van paragraaf 2 is als volgt gewijzigd: d. Het verlenen van vergunningen door het Centraal Bestuur Arbeidsvoorziening (thans de Centrale organisatie werk en inkomen) kan verstorend werken op de concurrentieverhoudingen ten opzichte van particuliere intermediairs. In de eerste zin van de laatste alinea van paragraaf 2 vervalt de passage: die de «algemene» aspecten van het wetsvoorstel behandelt.

Paragraaf 3.1 is als volgt gewijzigd: 3.1. Het betaalverbod Voor het verlenen van arbeidsbemiddeling mag geen tegenprestatie van de werkzoekende worden bedongen. Voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten geldt eenzelfde verbod (artikel 9). In 1998 is deze regel herbevestigd in de Waadi, in artikel 3, eerste lid.

In het onderhavige wetsvoorstel wordt deze situatie gecontinueerd, zij het dat een derde lid is toegevoegd dat afwijking van het eerste lid bij algemene maatregel van bestuur mogelijk maakt. Het kabinet heeft de vraag bezien, of de hoofdregel moet worden aangepast, mede in het licht van IAO-verdrag 181. Verdrag 181 biedt immers de mogelijkheid om na raadpleging van werkgevers- en werknemersorganisaties uitzonderingen op de hoofdregel van het betaalverbod toe te staan, mits deze uitzonderingen in het belang van de werkzoekenden zijn. Ter wille van de

flexibiliteit lijkt het gewenst de mogelijkheid die het IAO-verdrag biedt te benutten. Hoewel er op dit moment weinig aanwijzingen zijn voor het bestaan van een behoefte aan het maken van uitzonderingen op de hoofdregel, kan niet op voorhand worden uitgesloten dat er zich situaties zullen voordoen waarin het maken van een uitzondering redelijk is, zonder dat de belangen van werkzoekenden in het geding zijn. Mocht dit het geval (lijken te) zijn, dan biedt het derde lid soelaas voor het treffen van een gerichte maatregel, waarbij de procedure die de IAO voorschrijft zal worden gevolgd.

De eerste alinea van paragraaf 3.2 wordt als volgt gewijzigd: 3.2 Het betaalverbod en het begrip arbeidsbemiddeling in relatie tot elektronische dienstverlening. In het kader van de consultatie met sociale partners is aan de orde geweest of het betaalverbod of het begrip arbeidsbemiddeling aanpassing behoeft in relatie tot elektronische dienstverlening.

Met name is van belang hoe het in rekening brengen van kosten beoordeeld moet worden gelet op enerzijds het betaalverbod bij arbeidsbemiddeling en anderzijds gelet op het feit, dat het openbaar maken van gegevens over vacatures en werkzoekenden via de media volgens de Waadi geen arbeidsbemiddeling is.

De laatste alinea van paragraaf 3.2

wordt als volgt gewijzigd: Op basis van bovenstaande uiteenzetting komt het kabinet tot de conclusie dat er op dit moment geen aanleiding is om nadere maatregelen te treffen of de definitie van arbeidsbemiddeling te wijzigen. Het is wel belangrijk de ontwikkelingen met betrekking tot de elektronische dienstverlening goed te volgen.

De tweede zin van Ad a. van paragraaf 5 wordt als volgt gewijzigd: Gezien het geringe aantal signalen van het Centraal Bestuur Arbeidsvoorziening (thans de CWI) en derden heeft dit geleid tot reëltief weinig onderzoeken door de Arbeidsinspectie (AI) heeft de regels voor arbeidsbemiddeling door impresario's tot nu toe dan ook alleen reactief gehandhaafd.

In de eerste alinea van paragraaf 7 zijn achter de tweede zin de woorden: en op de arbeidsallocatie gevoegd.

De laatste alinea van paragraaf 7 is als volgt gewijzigd:

Daarnaast zal er een administratieve lastenverlichting optreden bij de aanvragers van een vergunning. Op advies van het Adviescollege toetsing administratieve lasten is een schatting gemaakt van de omvang van dit effect. In de jaren 1998, 1999 en 2000 zijn er gemiddeld 318 vergunningen aangevraagd. Het aanvragen van een vergunning bestaat uit het invullen van een aanvraagformulier, een (kopie van een) recent uittreksel uit het Handelsregister en (in het geval van de Kas-sector) modellen van af te sluiten bemiddelingscontracten. Dit kost de aanvrager gemiddeld naar schatting circa anderhalf uur werk. Bij een uurloon van € 68,- wordt er dus jaarlijks $(318 \times 1,5 \times € 68) = € 32.436$ minder aan administratieve lasten uitgegeven.

III. Artikelsgewijze toelichting

In de toelichting op artikel I, onderdeel C (onderdeel b oud) is achter de derde zin van boven de volgende zin toegevoegd: Bij algemene maatregel van bestuur kunnen in afwijking van het eerste lid regels gesteld worden met betrekking tot bepaalde categorieën werkzoekenden of werkgevers. Deze mogelijkheid is opgenomen om ten behoeve van toekomstige ontwikkelingen de mogelijkheid te scheppen om met betrekking tot bepaalde

categorieën werkzoekenden of werkgevers af te wijken van het betaalverbod.